

Zaaknummer: GAZ 49486
Datum uitspraak: 2 september 2011

HET GERECHT IN AMBTENARENZAKEN
zittingsplaats Curaçao

Uitspraak op het verzoek om het treffen van een voorziening bij
voorraad in de zaak van:

Edsel GUMBS,
wonende op Curaçao,
klager,
gemachtigde: mr. M.M. Bloem,

tegen

De Minister van Algemene Zaken,
verweerder,
gemachtigde L.M. Virginia.

1. *Het verloop van de procedure*

Verzoeker is benoemd in de functie van hoofd veiligheidsdienst Curaçao. Bij beschikking van 27 oktober 2010 is hem de toegang tot de dienstlokalen en dienstgebouwen ontzegd. Bij uitspraak van 23 november 2010 heeft het Gerecht de werking van deze beschikking geschorst in afwachting van de uitspraak in de hoofdprocedure.

Bij beschikking van 24 november 2010 is aan verzoeker opnieuw de toegang tot de werkplek en dienstgebouwen ontzegd. Bij uitspraak van 23 december 2010 heeft het Gerecht de werking van deze beschikking geschorst in afwachting van de uitspraak in de hoofdprocedure. In beide hoofdprocedures is nog geen uitspraak gewezen.

Bij brief van 1 juni 2011 is door de minister van algemene zaken en de minister van justitie aan verzoeker medegedeeld dat hij met onmiddellijke ingang voor de duur van zes

maanden wordt ontlast van zijn taak en werkzaamheden als Hoofd Veiligheidsdienst Curaçao en op grond van artikel 49 Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht met onmiddellijke ingang –onder verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie- wordt belast met de werkzaamheden van reorganisatie van het Penitentiair Correctie Instituut, dan wel dat hij tijdelijk wordt belast met de leiding van dit instituut.

Verzoeker heeft op 7 juni 2011 bezwaar gemaakt tegen deze beschikking en heeft op 13 juni 2011 het onderhavige verzoek om voorziening bij voorraad ingediend. Het verzoek is behandeld ter zitting van 28 juni 2011 en 19 augustus 2011. Verzoeker is daar verschenen in persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Namens verweerder is verschenen mr. L.M. Virginia en S. van Rijn MBA, secretaris-generaal algemene zaken.

2. De beoordeling

- 2.1. Ingevolge artikel 94 van de RAR kan een beslissing bij voorraad worden gegeven in de gevallen waarin ter voorkoming van (onherstelbaar) nadeel een onverwijldde voorziening wenselijk is. Er is in het algemeen grond een dergelijke voorziening te treffen indien een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat de aangevallen beschikking in de hoofdzaak niet in stand zal blijven. Het oordeel daarover draagt een geheel voorlopig karakter en is niet bindend voor de uitspraak in de hoofdzaak.
- 2.2. Aannemelijk is dat voor verzoeker dergelijk nadeel dreigt te ontstaan. Verzoeker zou immers bij het achterwege laten van een voorziening genoopt zijn de aan hem opgedragen tijdelijke werkzaamheden te gaan verrichten. Verzoeker heeft daarmee belang bij de gevraagde voorziening.
- 2.3. De verbondenheid tussen het verzoek om voorziening bij voorraad en de hoofdzaak maakt dat geen voorziening kan worden getroffen die verder reikt dan het opschorten van de werking van de in de hoofdzaak in bezwaar bestreden beschikking. Het Gerecht is, gelet op de bewoordingen daarvan, voorshands van oordeel dat het pro forma bezwaarschrift van 7 juni 2011 zich uitsluitend richt tegen de beschikking van 1 juni 2011, waarbij aan verzoeker tijdelijk andere

werkzaamheden zijn opgedragen. Die beschikking strekt er niet toe een ander met de taken van verzoeker te belasten of belast te houden dan wel een ander voor het vervullen daarvan te werven. Reeds hierom kan de te treffen voorlopige voorziening niet verder gaan dan de schorsing van de opdracht tijdelijk andere werkzaamheden te verrichten, zoals vervat in de beschikking van 1 juni 2011. De omstandigheid dat verzoeker in het aanvullend bezwaarschrift van 8 augustus 2011 wel klaagt over onder andere de aanwijzing van een ander als waarnemer in de functie van verzoeker maakt het vorenstaande niet anders. Verzoeker heeft geen appellabele beschikking van die strekking aangewezen en bovendien geldt dat de belanghebbende voor het einde van de bezwaartermijn duidelijk dient te maken waartegen het bezwaar zich richt. Het aanvullend bezwaarschrift is na ommekomst van die termijn ingediend.

- 2.4. Ingevolge artikel 49, eerste lid van de LMA is de ambtenaar verplicht zo nodig tijdelijk andere werkzaamheden te verrichten dan die welke hij gewoonlijk verricht. De werkzaamheden worden ingevolge het derde lid van dat artikel aan de ambtenaar opgedragen door of namens de betrokken minister. Ingevolge artikel 2, tweede lid jo. artikel 1 van de Landsverordening Veiligheidsdienst Curaçao, ressorteert de Veiligheidsdienst onder de Minister van Algemene Zaken. De minister belast met justitiële aangelegenheden draagt medeverantwoordelijkheid ten aanzien van het optreden van de dienst. Die medeverantwoordelijkheid van laatstvermelde minister betreft blijkens § 2.2 van de memorie van toelichting bij het voorstel van die landsverordening uitsluitend de operationele aspecten van de dienst. Voor de beheersmatige en personele aspecten is slechts één minister bevoegd, te weten de minister van Algemene Zaken, aldus de memorie van toelichting. Dit leidt tot het voorlopig oordeel dat de Minister van Justitie niet bevoegd was tot het nemen van de beschikking van 1 juni 2011, die een personele kwestie betreft. Nu die tevens is genomen door de terzake bevoegde Minister Algemene Zaken heeft dat verder geen gevolg. In de kop van de uitspraak is daarom slechts deze minister als verweerder aangemerkt.
- 2.5. De in bezwaar bestreden beschikking van 1 juni 2011 is erop gebaseerd dat er sedert 27 oktober 2010 een conflictsituatie tussen verzoeker en verweerder bestaat,

die door verweerder ook als vertrouwensbreuk wordt gekenschetst. Verzoeker ontkent het bestaan daarvan en stelt zich op het standpunt dat hij zijn werkzaamheden gewoon kan voortzetten. Op dat punt verschillen partijen dus diepgaand van mening en daarmee ook over de vraag aan wie die breuk, als die er toch zou zijn, is te wijten. Die vragen lenen zich mede daarom niet goed voor beantwoording in deze procedure terwijl het antwoord daarop anderzijds ook niet van beslissende betekenis is voor de thans te beantwoorden vraag. Naar het voorlopig oordeel van het Gerecht heeft immers hier te gelden dat er, in elk geval in de perceptie van verweerder, sprake is van een ernstige conflictsituatie. Een dergelijke conflictsituatie tussen een ambtenaar die, zoals verzoeker, een vertrouwensfunctie vervult en zijn minister kan niet blijven voortduren. Zo'n ambtenaar dient immers het volste vertrouwen van zijn minister te genieten zeker waar het het hoofd van de veiligheidsdienst betreft. Bovendien schaadt het conflict de dienst en ontstaat er in dit geval, nu het een leidinggevende betreft, ook onduidelijkheid over de vraag wie nu leiding geeft aan die dienst. Indien het aan vertrouwen blijvend komt te ontbreken kan de minister niet wijken om die breuk op te lossen en zal de ambtenaar dat dus moeten doen. Die noodzaak vloeit voort uit de positie van de minister en zegt op zich zelf nog niets over de vraag aan wie het conflict en vertrouwensbreuk zijn te wijten.

- 2.6. Gebleken is dat partijen met elkaar hebben onderhandeld over een afvloeiingsregeling. Verzoeker, die tijdens die onderhandelingen thuis zat omdat hij vakantiedagen opnam, heeft die afgebroken. Ondertussen is voorzien in tijdelijke waarneming van de werkzaamheden van verzoeker door een ander. Onder die omstandigheden en nu de conflictsituatie/trouwensbreuk in elk geval in de ogen van verweerder voortduurt, is het naar het voorlopig oordeel van het Gerecht niet onredelijk verzoeker tijdelijk andere werkzaamheden op te dragen. In zoverre is de beschikking niet in strijd met het beginsel van evenwichtige belangenafweging. Die opdracht kan echter, zoals ook uit de wettekst blijkt, slechts tijdelijk worden gegeven zodat deze geen definitieve uitweg uit het conflict kan bieden. Partijen zullen dus hoe dan ook tot een vergelijk moeten komen of verweerder zal andere meer verstrekkende beslissingen jegens verzoeker moeten nemen om een uitweg te bewerkstelligen.

- 2.7. Naar het voorlopig oordeel van het Gerecht heeft verweerder echter in redelijkheid niet kunnen besluiten verzoeker te belasten met werkzaamheden bij het Penitentiair Korrektie Instituut. Naar ter zitting is gebleken is verzoeker van financieel rechercheur opgeklommen tot Hoofd Veiligheidsdienst Curaçao. Verzoeker is aldus leidinggevende geworden op een vakgebied op een deel waarvan hij ervaren is en waarmee hij veel affiniteit heeft. Hij heeft echter geen ervaring met het leiden van grote instellingen vergelijkbaar met een penitentiaire inrichting. Evenmin is gebleken dat hij enige affiniteit heeft met het gevangeniswezen, al is hij vakmatig betrokken geweest bij de opsporing van strafbare feiten. De leiding van het Penitentiair Korrektie Instituut is voor verzoeker daarom geen passende werk, ook al wordt hij daarmee slechts tijdelijk belast. Daarbij komt dat van algemene bekendheid is dat dat instituut al langere tijd met onder meer personeelsproblemen kampt. Ook voor een leidinggevende die al ervaring heeft opgedaan in een dergelijke of vergelijkbare instelling is het leiding geven in dat instituut daarom geen gemakkelijke opdracht, laat staan voor een ambtenaar die die ervaring geheel mist.
- 2.8. Het vorenstaande geeft aanleiding de voorziening te treffen als verzocht in het inleidend verzoekschrift onder a. Het Gerecht zal, als daar verzocht, de werking van de beschikking van 1 juni 2011 schorsen. Dit betekent dat verzoeker niet kan worden belast met werkzaamheden op het Penitentiair Korrektie Instituut en dat, nu daarvoor geen andere bevoegdheidsgrondslag is aangewezen dan artikel 49, eerste lid LMA, verzoeker ook niet kan worden ontlast van zijn werkzaamheden als hoofd VDC. Gelet op de werking van de op 23 december 2010 getroffen voorziening is het verder niet nodig een beslissing te nemen over de terugkeer van verzoeker bij de VDC. Voor zover verweerder wenst dat verzoeker daar geen werkzaamheden meer verricht zal hij de daartoe noodzakelijke maatregelen moeten treffen. Het Gerecht zal voorts afwijzen het verzoek om schadevergoeding als vermeld onder b nu daar geen spoedeisend belang mee is gemoeid en daarover ook een beslissing kan worden genomen in de hoofdzaak. Op de onder 2.3 genoemde gronden worden de verzoeken c, d en e afgewezen. Voor het treffen van een andere voorziening dan in het verzoekschrift gevraagd ziet het Gerecht geen aanleiding.

- 2.9. Het Gerecht zal aan verzoeker een proceskostenveroordeling toekennen naar analogie met het Besluit proceskosten bestuursrecht van Naf. 700,= voor het indienen van het verzoekschrift en Naf. 700,= voor het verschijnen ter zitting.

3. *De beslissing*

Het Gerecht in Ambtenarenzaken:

- wijst toe het verzoek om voorlopige voorziening toe voorzover daarbij is verzocht de werking van verweerders beschikking van 1 juni 2011 te schorsen;
- verbiedt verweerder verzoeker te belasten met werkzaamheden in het Penitentiair Korrektie Instituut en hem te ontlasten van zijn werkzaamheden bij de Veiligheidsdienst Curaçao;
- wijst af het meer en anders verzochte onder b tot en met f van het verzoekschrift;
- bepaalt dat verweerder aan verzoeker zal vergoeden een bedrag van Naf. 1400,=.

Deze beslissing is gegeven door mr. J.Th. Drop, rechter in ambtenarenzaken en in het openbaar uitgesproken op 2 september 2011 in aanwezigheid van de griffier.